

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1850/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.350/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kriston István ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.350/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a Fővárosi Törvényszék 3/C.P.20.903/2023/23. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 61. § (1) bekezdésének megfelelően kérte a Fővárosi Ítéltábla ítélete végrehajtásának felfüggesztését is.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező polgári peres ügyben megállapított tényállás szerint az indítványozó keresetében azt kérte, hogy a bíróság kártérítés címén kötelezze az alperes Magyar Államot 8 934 484 forint, és ennek 2021. december 31. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére. Az indítványozó keresetében arra hivatkozott, hogy az alperes a 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 tv.) 3. § (2) bekezdésének megalkotásával és a 2014. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: DH3 tv.) szerinti forintosítással kárt okozott az indítványozónak. Az indítványozó érvelése szerint az alperes a jogalkotással megsértette a 93/13/EGK irányelv 6. cikk (1) bekezdését, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés 169. cikkét és az Alapjogi Charta 39. cikkét, a kárt pedig a konkrét esetben az okozta, hogy az említett törvények alapján az alperes az indítványozó deviza alapú kölcsönszerződését az árfolyamrészről eredő érvénytelenség kiküszöbölésével, majd ennek eredményeként a szerződés forintosításával érvényben és hatályban tartotta, ugyanakkor pedig elmulasztott a DH

törvények megalkotásával egyidejűleg olyan intézkedést is elfogadni, amelyben az állam megóvta volna a fogyasztót (jelen esetben az indítványozót) az őt ért kártól, vagy érte az állam a törvényben kártalanítási kötelezettséget vállalt volna. Az indítványozó a kártérítés összegét az alapján határozta meg, hogy a forintosítást követően az indítványozó terhelő fizetési kötelezettség nagyobb volt, mint az indítványozót a jogalkotás nélkül terhelő fizetési kötelezettség lett volna, figyelemmel a szerződés indítványozó által állított teljes érvénytelenségére. Az indítványozó a kártérítési keresetet az Európai Unió Bírósága által a C-6/90. és C-9/90. számú, *Brasserie du Pêcheur és Factortame* egyesített ügyekben meghatározott feltételekre hivatkozással terjesztette elő.

- [3] A Fővárosi Törvényszék 3/C.P.20.903/2023/23. számú, 2024. május 16. napján kelt ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság érvelése szerint az indítványozó a károsodása bekövetkeztét legkésőbb 2015. február 1. napjában (a DH3 tv. hatályba lépésének napjában) jelölte meg, mert követelése egy része akkor vált álláspontja szerint esedékessé. Tekintettel arra, hogy az indítványozó a keresete szerint mulasztással okozott kárt kívánt érvényesíteni, a bíróság szerint erre legkésőbb 2020. február 1. napjáig lett volna az indítványozónak lehetősége (Fővárosi Törvényszék ítélete, Indokolás [70]), melyhez képest az indítványozó a keresetét csak 2023. március 28. napján terjesztette elő, így pedig a követelése elévült. A követelés elévülésére tekintettel a Fővárosi Törvényszék a kártérítési felelősség további elemeit már nem vizsgálta, és elutasította az indítványozó előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére irányuló kérelmét is.
- [4] 1.2. Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.350/2024/6. számú, 2025. március 18. napján kelt ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, ugyanis a másodfokú bíróság is osztotta a Fővárosi Törvényszék jogi álláspontját a követelés elévülésének kérdésében. A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az indítványozót semmi nem akadályozta abban, hogy még az elévülési időn belül kiszámolja a saját követelésének pontos összegét, hiszen az ehhez szükséges alapadatok az indítványozó rendelkezésére álltak, az elévülés indítványozó által állított nyugvására pedig kizárólag akkor kerülhetett volna sor, ha annak indoka egy külső, a jogosult akaratától független körülmény lett volna (Fővárosi Ítéltábla ítélete, Indokolás [19]). A másodfokú bíróság az indítványozó fellebbezésében előadott további érveket (az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésével, az anyagi pervezetés szabályainak megsértésével, illetőleg az Európai Unió Bírósága egy konkrét ügyben hozott döntésének figyelmen kívül hagyásával kapcsolatosan) is alaptalannak találta.
- [5] 1.3. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszát, melyben a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.350/2024/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a

Fővárosi Törvényszék 3/C.P.20.903/2023/23. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, az alábbiak szerint.

- [6] Az alkotmányjogi panasz szerint az indítványozónak alkotmányos joga van a (pénz)tulajdonának állam általi védelméhez, mely védelmi kötelezettségét az állam a DH1 tv. megalkotásával (jogalkotással) megsértette, és úgy okozott az indítványozónak kárt, hogy nem gondoskodott ezzel egyidejűleg kártalanító rendelkezés meghozataláról. Az eljáró bíróságok által tévesen megállapított elévülés pedig az alkotmányjogi panasz szerint nem egyeztethető össze az államnak a tulajdonvédelmi intézményvédelmi kötelezettségével.
- [7] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt.
- [8] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogi képviselője a Fővárosi Ítéltábla ítéletét 2025. május 2. napján vette át, mely időponthoz képest az alkotmányjogi panasz határidőben, 2025. július 1. napján került előterjesztésre. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, ugyanis az alkotmányjogi panasz alapját képező bírósági eljárás felperese volt. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Az indítványozó jogi képviselője a meghatalmazását csatolta. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz. Az indítvány a határozott kérelem követelményét teljesíti.
- [9] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [10] Az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel az Alkotmánybíróság tulajdonhoz való jog védelmével kapcsolatos kialakult gyakorlatára és az alkotmányjogi panasz tartalmára.
- [11] Az alkotmányjogi panasz jelen esetben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyt sem vet fel. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanis nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem körébe minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint egy jogsértő bírósági határozat eredményeként pervesztes lett, és ezért vagyronvesztést szenvedett el. Az alkotmányjogi panasz a tulajdonjog állított sérelmén keresztül nem lehet eszköze a bíróságok által az indítványozó szerint elkövetett, egyéb alkotmányossági kérdést fel nem vető, egyszerű törvénysértések orvoslásának {lásd például: 3106/2025. (III. 21.)

AB végzés, Indokolás [15]]. Jelen esetben az indítványozó kizárólag azért állítja az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét, mert az állam jogalkotással számára kárt okozott (nem gondoskodott a DH törvények megalkotásával egyidejűleg kártalanítási rendelkezések meghozataláról), az eljáró bíróságok pedig nem részesítették védelemben az indítványozó (pénz)tulajdonát. Annak megítélése azonban, hogy az indítványozó követelése elévült-e, illetőleg egyébként a kártérítés feltételei mennyiben teljesültek (volna), nem alkotmányjogi, hanem az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül eső szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyet az Alkotmánybíróság legfeljebb abban a kivételes esetben vonhat érdemi vizsgálat alá, ha az eljáró bíróság az őt az Alaptörvény 28. cikke alapján megillető értelmezési tartomány alkotmányos kereteit nyilvánvalóan túllépte volna. Ilyen kivételes körülményre ugyanakkor az indítványozó sem utalt az alkotmányjogi panaszában.

- [12] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel ezért arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, sem pedig a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, ekként az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem.
- [13] 3. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése szerint eljárva – az alkotmányjogi panasz befogadását az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.
- [14] 4. Az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről {hasonlóan például: 3096/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]}.

Budapest, 2025. szeptember 30.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró